

РЕШЕНИЕ

№ 7576

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 02.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **7952** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 38в, ал. 4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Н. А. Н. против решение № ЛДЖ-22-5/14.07.2022г. на инспектор от Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС). Ответникът и заинтересованите страни (ЗС) Окръжен съд (ОС) Х., Районен съд (РС) Х. и РС Димитровград не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите в последната и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по жалба вх. рег. № ЛДЖ-22-5/30.03.2022 г. на ИВСС, която била разгледана от ответника на основание чл. 17, ал. 1, т. 1, чл. 17а, ал. 1, т. 1 и чл. 38в, ал. 4 от ЗЗЛД. По направените твърдения за допуснати нарушения от ЗС като администратори на лични данни при разглеждането на заявление на жалбоподателя за издаване на заповед за изпълнение на основание чл. 410, ал. 1, т. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), подадено на 06.07.2021 г., била предприета проверка, резултатите от която са изложени в обстоятелствената част на оспореното решение. Били изискани становища по жалбата, справки за движението на ч. гр. д. № 1050/2021 г. по описа на РС Д., ч. гр. д. №

2978/2021 г. по описа на РС Х. и в. ч. гр. д. № 758/2021 г. по описа ОС Хасково, както и заверени копия от заявлението за издаване на заповед за изпълнение на основание чл. 410, ал. 1, т. 1 ГПК, по което са образувани делата и от разпореждане № 480/14.03.2022 г. за отвод по ч. гр. д. № 2978/2021 г. по описа на РС Х.. С писмо вх. № 4015/14.04.2022 г. по описа на ИВСС от РС Д. са постъпили справка за движението на ч. гр. д. №1050/2021г. по описа на същия съд и становище по жалбата от неговия административен ръководител. В становището се посочва, че информацията за подаденото заявление за издаване на заповед за изпълнение на основание чл. 410 ГПК и съдържащите се в него лични данни на жалбоподател Н., са обработвани от съда правомерно; извършените от докладчиците по делото действия са видими в Единната информационна система на съдилищата (ЕИСС), като не се установява информация по делото да е изпращана на длъжника. Посочва се и, че съдии от РС Д. не са предоставяли информация по делото на други съдии или пък на длъжника. От представената справка за движението на посоченото дело се установява, че то е образувано на 06.07.2021 г. по заявление от същата дата от жалбоподателя за издаване на заповед за изпълнение на основание чл. 410, ал. 1 ГПК. С определение от 30.11.2021 г. заявлението е оставено без движение, като заявителя е указано, че следва в 3-дневен срок от уведомяването да представи документ за внесена държавна такса. След постъпило на 01.12.2021 г. становище на заявителя, в периода от 01.12.2021 г. до 13.12.2021 г. всички съдии от състава на РС Д. са се отвели разглеждането на делото. На 14.12.2021 г. то е изпратено на ОС Хасково за изпращането му на друг съд на основание чл. 23, ал. 3 ГПК.

Посочва се в обстоятелствената част на оспорения акт и, че с писмо вх. № 4016/14.04.2022 г. по описа на ИВСС от ОС Хасково са постъпили копия на материалите по ч. гр. д. № 758/2021 г. по описа на същия съд и становище по жалбата от неговия административен ръководител. Делото е образувано на 16.12.2021г. и с определение № 536/21.12.2021г. съдът е постановил то да се изпрати за разглеждане на РС Хасково.

От справката за движението на ч. гр. д. № 2978/2021 г. по описа на РС Х. се установява, че то е образувано на 22.12.2021 г. С определение от 24.02.2022 г. на заявителя е допусната правна помощ и по делото е назначен служебен адвокат. С разпореждане от 09.03.2022 г. съдия П. Г. се е отвел от разглеждане на делото. На 10.03.2022 г. то е разпределено на случаен принцип на съдия М. К., който се отвел от разглеждането му с разпореждане от 14.03.2022 г. На 15.03.2022 г. за докладчик по делото е определен съдия Г. Г.. На 22.03.2022 заявителят е подал молба за замяна на назначения служебен адвокат и отвод на всички съдии от РС — Х.. С разпореждане № 550/23.03.2022г. съдът е оставил без уважение заявлението за издаване на заповед изпълнение, а с определение от 28.03.2022 г. съдия Г. Г. се е отвел от разглеждане на делото. До края на периода, обхванат от справката 07.04.2022 г., от нея се установява, че на 30.03.2022 г. заявителят е подал въззивна частна жалба срещу разпореждане № 550/23.03.2022 г., а от разглеждане на делото последователно са се отвели още четирима съдии от РС Х.. Установява се, че по делото са извършвани процесуални действия от заявителя и от съдиите, а достъп са имали и съдебни служители. Не се установява до длъжника по делото да е изпращана изобщо никаква информация за подаденото заявление. В становището по жалбата от съдия М. К. се сочи, че случаят по делото е бил споменат като казус между съдии в съда. В мотивите на Разпореждане № 480/14.03.2022 г. за отвод на съдия М. К. по ч. гр. д. № 2978/2021 г. по описа на РС

Х. е посочено, че съдията запознат със случая извънсъдебно от страна. В представено пред ИВСС становище съдията уточнил, че изразът «страна» в разпореждането е очевидна фактическа грешка, той не познава никоя от страните по делото и не е имало разкриване на данни по делото.

При така установената фактическа обстановка ИВСС взел предвид, че ЗС са администратори на лични данни в качеството си на публични органи по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламента), които обработват самостоятелно лични данни за целите на правораздавателната си дейност, регламентирана в Конституцията на Република България, Закона за съдебната власт, ГПК и редица други нормативни актове. В процеса на обработване на лични данни за изпълнение на правораздавателната си функция по делата, съдиите имат качеството на лица с право на достъп личните данни по смисъла на чл. 29 от Регламента. Операциите по обработване, които те осъществяват, произтичат от действащото законодателство и се извършват под ръководството на администратора, като в този смисъл го обвързват и се отъждествяват с него. Администраторът носи отговорност за спазването на правилата за защита на правата на субектите данни при обработването на лични данни, извършвано от лицата под негово ръководство. Съгласно чл. 4, т. 1 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни»); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Под обработване на лични данни се разбира всяка операция и съвкупност от операции, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъп подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване, унищожаване и заличаване.

Посочва се в мотивите на оспорения акт, че в случая единствено в разпореждане № 480/14.03.2022 г. за отвод по ч. гр. д. № 2978/2021 г. по описа на РС Х. се съдържат данни, че лични данни по делото е възможно да са били разкрити извънсъдебно пред страна по делото. Не се установили факти, които да свидетелстват, че при разглеждане на делото от РС Димитровград или от ОС Хасково е допуснато нарушение на правилата за защита на субектите при обработване на личните им данни и в частност, разкриване на информация по делото. Съобразно тези обстоятелства жалбата по отношение на РС Д. и ОС Хасково е неоснователна. По отношение на посочения отвод не било установено, че информация по делото е разкривана пред длъжника, посочен в заявлението за издаване на заповед за изпълнение. От всички събрани доказателства, разгледани поотделно и в съвкупност, се установява, че при разглеждането на делото от РС Хасково са спазени правилата за защита на правата на жалбоподателя при обработване на личните му данни. Делото е било образувано и

съхранявано съобразно Правилника за администрацията в съдилищата. По тези съображения жалбата до ИВСС била отхвърлена с процесното решение.

По делото не бяха събрани доказателства, годни да обосноват извод, различен от формирания от административния орган. Съобразените от него обстоятелства се установяват безпротиворечиво от приложените в преписката писмени доказателства и не е налице индиция за съществуването на други релевантни за спора обстоятелства. Съгласно чл. 38в, ал. 1 ЗЗЛД, жалбата от вида на процесната се разглежда от инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор. Това правомощие е възложено от закона в съответствие със съображение 20 от Преамбюла на Регламента, което гласи, че: «Макар настоящият регламент да се прилага, *inter alia*, спрямо дейностите на съдилищата и други съдебни органи, в правото на Съюза или в правото на държава членка могат да се определят конкретно операциите и процедурите по обработване на лични данни от съдилищата и другите съдебни органи. Компетентността на надзорните органи не следва да обхваща обработването на лични данни, когато съдилищата действат при изпълнение на своите съдебни функции, за да се гарантира независимостта на съдебната власт при изпълнението на съдебните ѝ задължения, включително вземането на решения. Следва да е възможно да се повери надзорът на такива операции по обработване на данни на специални органи в рамките на съдебната система на държавата членка, които по-конкретно следва да осигурят спазването на правилата на настоящия регламент, да повишават осведомеността сред членовете на съдебното съсловие за техните задължения по силата на настоящия регламент и да се занимават с жалбите във връзка с такива операции по обработване на данни». Съгласно чл.17, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, ИВСС осъществява надзор и осигурява спазването на Регламента, на този закон и на нормативните актове в областта на защитата на личните данни при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт. В случая не се установяват обстоятелства, от които да е възможен извод, че личните данни на жалбоподателя не са обработвани изцяло в съответствие с принципите, прогласени в чл.5 от Регламента, за законосъобразност, добросъвестност и прозрачност; за ограничение на целите и свеждане на данните до минимум; за точност и ограничение на съхранението; за цялостност и поверителност, както и за отчетност. Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК съдът в настоящия състав приема, че решението е постановено от компетентен орган в установената форма; при това не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила и то е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.6, изр.2 във вр. с ал.3 от Гражданския процесуален кодекс, субсидиарно приложим съгласно чл.144 АПК, жалбоподателят следва да заплати в полза на съда и дължащата се държавна такса в размер на 10 лв., от предварителното заплащане на която е бил освободен с определение № 2344/08.08.2022г. по адм. д. № 1659/2022г. на Административен съд Варна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н., с ЕГН [ЕГН], против решение № ЛДЖ-22-5/14.07.2022г. на инспектор от Инспектората към Висшия съдебен съвет.

ОСЪЖДА Н. А. Н., с ЕГН [ЕГН], да заплати по сметката на Административен съд

София град сумата 10 (десет) лева – държавна такса.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: